

ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds mener, at en saadan Bevilling vil fremme Socialismen. Det forekommer mig, at den paa en vis Maade gør bægge Dele. Det forekommer mig, at hvad Socialisterne have af almen samfundstjenligt, hvad de ikke ere ene om at ønske at føre frem her i vort Folk, derom vil selvfølgelig alle være enige med dem, og dertil vil ogsaa enhver Skole, som enten gaar ud paa teoretisk eller praktisk Dydiggørelse til Beveje, som ligge aabne for os, have sin store Betydning. Men samtidig kan det godt være, at en saadan Uddannelse vil blive en Hæmsko for Socialismen, det, man kalder den rene Socialisme, dens Ide, om man vil, med Hensyn til Samfundsthyrelsen, som i alt Fald ikke ret mange af os tro eller vente, vil blive frugtbringende for et godt Samfundslivs Udvikling. Vi kunne godt gaa et Stykke frem paa Vejen med dem for at lette de smaa i Samfundet Tilværelsen paa alle Omraader, for at støtte og hjælpe dem og for at øve Retfærdighed til alle Sider; men derfor kan det godt være, at Udslaget af en saadan Skole kan blive noget andet, end de Herrer vente eller have tænkt sig; det kan være, at den Dydiggørelse, som finder Sted for et Folk, ikke just føre ad de Veje, som de gaa. Jeg skal dermed slutte, og jeg vil saa føje til denne Slutning af min Tale, at jeg er ganske uenig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) naar han i Begyndelsen af sin Tale sagde, at han ikke havde Haab om at faa nogen som helst Indflydelse paa denne Finanslov. Jeg tror nu for øvrigt, at, naar han udtalte sig saa indtrængende om adskillige Spørgsmaal, vidnede det om, at han dog nærede noget Haab om at kunne faa Indflydelse. Jeg vil da sige, at jeg nærer det Haab, at vi ved at drage saadanne Enkeltheder frem, som jeg har tilladt mig her at pege paa, dog Tid efter anden skulle naa til at faa Ørenlyd for dem og ogsaa saa megen Ørenlyd, at det skal flaa ned i Hjernerne og give sig Udslag i praktiske Bevillinger.

J. C. Christensen: Maa jeg udbejde mig det høje Tings Opmærksomhed for et Par Bemærkninger i Anledning af et Par af de Taler, vi hørte i Gaar. Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) holdt jo en efter min Mening meget interessant Tale og en Tale, som i Dag er bleven rost for sin Væbenhed og Vigefremhed og for sin Forstaaelighed. Den hos skal jeg ganske tiltræde, den

satte sine Tanker, er, ikke mindst i vore Tider, ganske velgørende. Hans Forligstilbud tiltalte selvfølgelig ikke mig, men da de heller ikke være rettede, hverken til mig eller mine Meningsfæller, kommer det jo heller ikke derpaa an, men meget mere, hvorledes de tiltalte de forligsøgende. Det ærede Medlem sagde: Medlemmet fra Ringløbing, der staar paa det absolute Proteststandpunkt, vilde ikke ud af Provisoriet; med Hensyn til saadanne Medlemmer var der intet at gøre. Jeg vil dog sige, at baade Medlemmet fra Ringløbing og de, som dele Meninger med ham, meget vel ville ud af Provisoriet, ja meget gerne ville ud af Provisoriet; men vor Fordring, som vi tro, er fuldt berettiget, er den: Staf os først en grundlovstro Regering, under en saadan Ledelse ere vi villige til at arbejde paa at gøre det godt, som den nuværende Regering har gjort galt.

Derefter vender jeg mig til det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen). Det ærede Medlem er en stor Mand. Jeg ærfænder, at der ved det ærede Medlem er noget ridderligt, og jeg bøjer mig ydmygt for de smukke Formaninger, som det ærede Medlem kom med i Gaar. Naar det ærede Medlem fra sit høje Standpunkt ser hen, hvor jeg sidder, saa falder ham fra hans Børnelærdom den Fortælling ind om Goliath og David. Han kalder mig den lille David, det er jeg ikke misfornøjet med, jeg misunder ham ikke den Plads, der da bliver til ham. Det ærede Medlem talte om, at vi vare Bisnepolitikere, han vil fastholde, at den Politik, vi have ført i de foregaaende Samlinger, var en Bisnepolitik. Det ærede Medlem kom ikke med nogen som helst Bevise i saa Henseende; det eneste, han kom med, var det, at vi ikke havde taget Del med ham og hans Venner i det, de havde bedrevet. Nej, saa let kommer man dog heller ikke til at bevise den Paastand, thi det, at vi have været uenige med ham og hans Venner om adskillige saglige Spørgsmaal, kan ikke bevise, at vi ere Bisnepolitikere, og endnu mindre det andet Bevis, som det ærede Medlem søgte at føre dertigennem, at vi ikke havde taget Del i den Underhandlingspolitik, som hans og hans Venner have ført i foregaaende Samlinger, og som de efter deres egne Udtalelser ere villige til at fortsætte ogsaa i denne og følgende Samlinger. Der næst talte det ærede Medlem om, at vort Valgsprog var: Heller en Højremand end en moderat. Det var vort Valgsprog. Det Valgsprog have vi ikke og have aldrig haft. Nej, det ærede Medlem kan altsedes ikke finde